

پهنه‌بندی ارزیابی خطر زمین لغزه‌ها در دامنه‌های شمال غربی زون بینالود

(مطالعه موردي: حوزه کوهستانی شاندیز در شمال غرب شهرستان مشهد)

دکتر ابوالفضل بهنیافر

استادیار گروه جغرافیای دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

E-mail:a.behniafar@yahoo.com

محمد رضا منصوری دانشور

دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

چکیده

لغزش‌های زمین در نواحی کوهستانی کشور سالانه بیش از ۵۰۰ میلیارد ریال خسارات اقتصادی به دنبال می‌آورند (افشار، ۱۳۸۵: ۸۴). نقش مطالعات ژئومورفولوژیک در ارزیابی وقوع زمین لغزش‌های کشور به ویژه طی سه دهه اخیر بسیار گستردۀ شده است. تشدید کاربری زمین و وجود سازندهای سطحی سست و ضعیف در دامنه‌های شمال غربی زون بینالود موجب وقوع زمین لغزه‌های متوسط و کوچک مقیاس گردیده و با توجه به زمینه‌های زیاد جاذبه‌های گردشگری در حوضه، این حرکات توده‌ای دامنه ممکن است منجر به مخاطرات محیطی و کاتاستروفیسم گردد. در این مقاله با استفاده از مدل آنبالاگان، خطر وقوع زمین لغزه‌ها در محدوده مورد مطالعه از طریق ۶ متغیر ارزیابی گردیده است. نتایج آشکار نمود که بخش‌های جنوبی دهستان به دلیل تراکم زیاد ارتفاعات، افزایش شبیه‌های دامنه، وجود سازندهای سطحی سست و واریزهای و به ویژه نقش عوامل آنتروپوزنیک، دارای پهنه‌های زمین لغزه‌ای پر خطر، از لحاظ درجه وقوع زمین لغزش‌ها بوده‌اند. تشدید کاربری زمین در سازندهای سست فیلیت مشهد، عمدها به صورت باغات سنتی و پمپاژ آب رودخانه به تراس‌های آبرفتی و دامنه‌ها (بهنیافر و قنبرزاده، ۱۳۸۶: ۱۴۷) از جمله مهم‌ترین علل تشدید کننده وقوع زمین لغزه‌ها در منطقه مورد مطالعه می‌باشند.

وازگان کلیدی: پهنه‌بندی، زمین لغزه، کوهستانی، شمال شرق ایران

۱. مقدمه^۱

لغزش‌های دامنه‌ای و انواع ناپایداری‌های دامنه در نواحی کوهستانی زون بینالود از دهه ۱۳۷۰ به این طرف تشدید شده‌اند (زمردیان، ۱۳۸۴: ۱۴۲). در سطح جهانی نیز تحقیقات نسبتاً وسیعی پیرامون لغزش‌های نواحی کوهستانی از دهه ۱۹۶۰ به دلیل مخاطرات ژئومورفیک آن‌ها آغاز شد (Alcantara، ۲۰۰۴: ۶۷). خساراتی که حرکات توده‌ای تخریبی در سطح حوضه‌های آبریز مناطق کوهستانی بینالود به وجود می‌آورند هر ساله در حال گسترش می‌باشد. اغلب این حوضه‌ها مانند اسجیل، فریزی، جاغرق، شاندیز و طربه از جمله مناطق بیلاقی و توریستی مشهده است شمار می‌روند و از طرفی احداث خانه‌های دوم^۲ در این مناطق کوهستانی در حال افزایش است (عارف‌زاده، ۱۳۸۵: ۱۴۵).

از این نظر گسترش وقوع زمین لغزش‌ها می‌تواند موجب خسارات اقتصادی و حتی تلفات جانی گردد. در زمین لغزش و گسل سیلان بوزان واقع در بینالود جنوبی که در سال ۱۳۶۷ به وقوع پیوست بیش از ۶۷ نفر جان خود را از دست دادند و خسارات زیادی به سکونتگاه‌های روستایی و باغات حاشیه رودخانه وارد آمد (قنبززاده و بهنیافر، ۱۳۸۶: ۲۱۰). در زمین لغزه آبرتا

^۱-Alcantara

^۲- خانه‌ای دو مسکونی بهمنیه استند که به طور موقت در مدتی از سال برای مقاصد تفریحی و راغتی استفاده می‌شود. (رضوانی‌صفایی، ۱۳۸۴: ۱۱۰)

کانادا بخشی از شهر آسیب دیده و ۷۰ نفر تلفات دربرداشت (کمپ بل، ۲۰۰۶: ۱۸۹). به طور کلی عواملی همچون بارشهای رگباری، وجود سازندهای ضعیف از جمله فیلیت و شیل مشهد، تشید کاربری زمین و تغییر و تحول تراسهای آبرفتی حاشیه روختانه‌ها از جمله عوامل مهم ایجاد لغزش‌ها در بینالود شمالی محسوب می‌شوند.

میزان متوسط بارش سالانه در بخش شمالی دهستان (ایستگاه شاندیز) برابر $285/5$ میلی متر و در بخش جنوبی دهستان (ایستگاه زشک) به 382 میلی متر می‌رسد. علاوه بر آن وقوع بارش‌های 24 ساعته در بخش کوهستانی منطقه تحت مطالعه، بسیار بیشتر از بخش شمالی این محدوده است. این نوع بارش‌ها یکی از مکانیسم‌های مهم در وقوع زمین‌لغزش‌ها محسوب می‌شوند.

۲. ادبیات تحقیق:

نقشه برداری و زون بندی خطر اولین مؤلفه ارزیابی خطر^۱ و مدیریت ریسک^۲ تلقی می‌شود (بنت و دویل، ۱۳۸۰). در کل می‌توان دو سری از فعالیت‌های پهنه‌بندی خطر را مشاهده کرد. یک سری از فعالیت‌ها به روش‌های کیفی و تجربی در زمینه پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش مربوطاند که از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به مدل نیلسن^۳ در ۱۹۷۹ و مدل آنبالاگان^۱ در ۱۹۹۱ و

^۱-Hazard Assessment

^۲- مدیریت ریسک (Risk Management) در حقیقت تشخیص، تحلیل و کنترل اقتصادی ریسک‌هایی است که می‌توانند تهدیدی برای سرمایه‌ها یا درآمدها باشند (بداق جمالی و همکاران، ۱۳۸۴: ۱۱۶)

^۳-Nilsen

مدل مورا-وارسون^۳ در ۱۹۹۳ اشاره کرد. البته بسته به موقعیت و شرایط محیطی مختلف حاکم بر نواحی، مدل‌های تجربی قابلیت توسعه و اصلاح دارند. بر همین اساس است که در ایران مدل تجربی حائزی-سمیعی مطرح گردیده است. یک سری کارهای پهنه‌بندی نیز به روش‌های آماری و کمی تأکید دارند. اولین نمونه این اقدامات را می‌توان در فعالیت ون وستن^۴ و همکارانش در ۱۹۹۷ و گازتی^۵ و همکارانش در ۱۹۹۹ مشاهده کرد. همچنین در کارهای کسانی مثل لی و همکارانش در سال ۲۰۰۰، آیالیو و همکارانش در سال ۲۰۰۴ و گوئینائو همکارانش در سال ۲۰۰۵ شاهد استفاده گسترده از روش‌های آماری رگرسیون دو متغیره چندمتغیره‌می‌باشیم. (کرمی و خطیبی، ۱۳۸۵).

۱-۲. نمونه‌های خارجی

ساده‌ترین و در عین حال مناسب‌ترین روش‌ها در پهنه‌بندی خطر زمین لغزش مربوط به روش‌ها و تکنیک‌های اولیه می‌باشد که بر تحلیل‌های همپوشانی نقشه‌های عامل، وزن‌دهی و ترکیب آن‌ها استوار می‌باشند. این نمونه‌ها را در کار آنبالاگان در ۱۹۹۱، پاچاوری و پانت^۶ در ۱۹۹۲ و مجیا-ناوارو^۷ در ۱۹۹۴ می‌توان دید (کرمی و خطیبی، ۱۳۸۵).

آنبالاگان در سال ۱۹۹۱ میلادی با در نظر گرفتن فاکتورهای لیتلوزی، ارتباط پیوستگی‌های ساختاری با شبیب، هندسه شبیب با پستی و بلندی نسبی، کاربری و پوشش زمین و شرایط آب زیرزمینی و امتیازدهی به آن‌ها اقدام به تهیه نقشه‌های پهنه‌بندی خطر زمین لغزش^۸ نمود. این روش در طی مراحل اولیه مطالعات ژئوتکنیکی که به یک فن ارزیابی ارزان و سریع خطر نیاز است مورد استفاده واقع می‌شود (اما می و الهامی، ۱۳۸۴).

ناغاراجان^۹ و همکارانش در سال ۲۰۰۰ میلادی برای پهنه‌بندی خطر زمین لغزش در نواحی خارهای هند با در نظر گرفتن فراوانی زمین لغزش‌ها در کلاس‌های مختلف عوامل ایجاد زمین

۲- Anbalagam

۳- Mora & Varson

۴- Van wasten

۵- Guzetti

۶- Pachauri & Pant

۷- Mejia-Navarro

۸- Landslide Hazard Zonation (LHZ)

۹- Nagarajan

لغزش‌ها، کلاس‌های نهایی را پس از وزن‌دهی کارشناسانه برای پهنه‌بندی خطر زمین لغزش اختخاب کردند (ناگاراجان و همکاران، ۲۰۰۰).

سوزن و دویوران^۱ در سال ۲۰۰۴ میلادی برای ارزیابی نواحی مستعد خطر زمین لغزش در منطقه اسرسیوی در ترکیه، به منظور تحلیل آماری دو متغیره (BSA) به تلفیق نقشه‌های عامل با نقشه پراکنش زمین لغزش‌ها اقدام کردند. در نهایت پس از استخراج تراکم زمین لغزش در سطح کلاسه‌های هر کدام از متغیرهای مورد بررسی، با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی^۲ پهنه‌بندی خطر زمین لغزش را تهیه کردند (سوزن و دویوران، ۲۰۰۴).

نئوپان و پیتناکولچای^۳ در سال ۲۰۰۶ میلادی در کاری که به نام فرآیند تحلیل شبکه مدلی برای پهنه‌بندی خطر زمین لغزش برای حوضه‌ای از هیمالایا در نیال انجام داده‌اند، به معرفی متدهای فرآیند تحلیل شبکه^۴ برای استفاده در مطالعات پهنه‌بندی خطر زمین لغزش پرداختند. در واقع فرآیند تحلیل شبکه، شامل بررسی روابط ساختاری بین متغیرها اولاً با وقوع پدیده زمین لغزش و ثانیاً با همدیگر می‌باشد. در واقع این موضوع با یک تحلیل منطقی می‌تواند ضریب تشید متغیرها و نیز رفتار دینامیک آن‌ها را در ارتباط با خود و با پدیده زمین لغزش آشکار سازد (نئوپان و پیتناکولچای، ۲۰۰۶).

تیه ری^۵ و همکارانش در سال ۲۰۰۷ میلادی نیز برای فعالیتی که در زمینه ارزیابی نواحی مستعد مستعد زمین لغزش در محیط‌های پیچیده کوهستانی جنوب شرقی فرانسه انجام داده‌اند از تلفیق الگوهای احتمال^۶ با روش آماری (BSA) و تکنیک (GIS) برای ارزیابی خطر زمین لغزش استفاده کردند (تیه ری و همکاران، ۲۰۰۷).

^۱ –Suzen & Doyuran

^۲ –Geographic Information System (GIS)

^۳ –Neaupane & Piantanakulchai

^۴ –Analytic Network Process (ANP)

^۵ –Thierry

^۶ –Probabilities Patterns

۲-۲. نمونه های داخلی

حائزی و سمیعی در سال ۱۳۷۶ برای پنهانه بندی خطر زمین لغزش اراضی شیبدار در استان مازندران، در مجموع هفت عامل لیتولوژی، زاویه شیب، عوامل ساختاری طول گسل، طول راه و طول رودخانه، بارندگی و رطوبت، شدت بارندگی و عامل زمین لرزه را مورد استفاده قرار داده اند (حائزی و سمیعی، ۱۳۷۶).

ارومیه ای و امین زاده در سال ۱۳۷۷ به منظور بررسی و تعیین روش مناسب پنهانه بندی خطر زمین لغزش در حوضه آبخیز هلیل رود، روش آنبالاگان را مورد استفاده قرار دادند. نتایج بدست آمده حاکی از تناسب قابل ملاحظه این روش با ویژگی های حوضه آبخیز هلیل رود می باشد (ارومیه ای و امین زاده، ۱۳۷۷).

فیض نیا و همکارانش در سال ۱۳۸۰ در پنهانه بندی خطر زمین لغزش حوضه آبخیز شلمان رود در استان گیلان از روش های رگرسیونی استفاده کرده و به تلفیق آن با تکنیک (GIS) پرداختند. بر این اساس ۴ فاکتور اساسی شیب، لیتولوژی، کاربری زمین و بارندگی را در مدل رگرسیون استپوایس^۱ وارد کردند (فیض نیا و همکاران، ۱۳۸۰).

جالالی در سال ۱۳۸۱ به منظور یافتن روش های مناسب پنهانه بندی در حوضه طالقان انواع روش های کیفی و آماری را مورد آزمون قرارداد. از جمله روش های دو متغیره، قضاوت کارشناسی، نیلسن و مورا- وارسون را مورد ارزیابی قرار داد. در نتیجه این تحقیق روش آماریدو متغیره (BSA) نسبت به دیگر روش ها مناسب تر تشخیص داده شد و در کنار آن روش جدیدی به نام روش ترکیبی پنهانه بندی خطر زمین لغزش که در آن استفاده توأم از روش ها معرفی و توصیه شد (جالالی، ۱۳۸۱).

فرهادی نژاد و غیومیان در سال ۱۳۸۲ در ارزیابی روش های پنهانه بندی خطر زمین لغزش در حوضه سرخاب در جنوب شرقی خرم آباد به آزمون روش های مختلف کیفی و آماری پرداختند. آن ها به آزمون روش های مورا- وارسون اصلاح شده، نیلسن اصلاح شده، آماری دو متغیره، ارزش اطلاعاتی و تراکم سطح پرداختند (فرهادی نژاد، ۱۳۸۲).

احمدی و همکارانش در سال ۱۳۸۲ در مطالعات پهنه‌بندی خطر حرکات توده‌ای در حوزه آبخیز گرمی چای استان اردبیل، به تلفیق روش فرآیند تحلیل سلسله مراتبی^۱ و تکنیک (GIS) پرداخته‌اند. آن‌ها به شناسایی و اولویت‌بندی عوامل و متغیرهای مؤثر بر اساس (AHP) و مقایسه زوجی این متغیرها پرداخته‌اند (احمدی و همکاران، ۱۳۸۲).

فیضنیا و همکارانش در سال ۱۳۸۳ پهنه‌بندی زمین‌لغزش‌دار حوزه آبخیز شیرین‌رود - تجنساریبه آزمونی از مدل‌های مختلف دست زدند. آن‌ها انواع روش (BSA) شامل ارزش‌الاعاتی و تراکم‌سطح، روش شاخص همپوشانی^۲ و روش (AHP) را مورد آزمون قرار (فیض نیا و همکاران، ۱۳۸۳).

اما می و الهامی در سال ۱۳۸۴ ارزیابی پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش را توسط سه روش کیفی و تجربی آنبالاگان، نیلسن و مورا - وارسون در حوضه دوآب صصاصی در استان چهارمحال و بختیاری مورد آزمون قرار دادند. یافته‌های این تحقیق نشان داد که روش آنبالاگان به دلیل عوامل بیشتری در بررسی خطر زمین‌لغزش از دقت و حساسیت بالاتری برخوردار است (اما می و الهامی، ۱۳۸۴).

بلادپس در سال ۱۳۸۴ در پژوهشی که برای پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش در منطقه ماکو در آذربایجان غربی انجام داد روش کار آنبالاگان را مورد استفاده قرار داد. وی بر پایه نقشه توپوگرافی و استفاده از نقشه‌های عامل لیتو‌لوزی، اختلاف ارتفاع، مورفو‌مترا شیب دامنه، شرایط آب زیرزمینی و کاربری و پوشش گیاهی اراضی، به تهیه نقشه پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش اقدام کرد. (بلادپس، ۱۳۸۴).

کورکی نژاد و همکارانش در سال ۱۳۸۴ درباره مقایسه کارآیی و مدل پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش موسوم به حائری - سمیعی و مورا - وارسون در حوضه آبخیز سیاه روبار انجام دادند. آن‌ها زمین‌لغزه‌های موجود از طریق مشاهدات زمینی و مورفو‌مترا، به عنوان شاهد زمینی (مرجع خطر) تبدیل به نقشه کردند. در نهایت برتری مدل منطقه‌ای حائری - سمیعی برای آبخیز سیاه رود به تأیید رسید (کورکی نژاد و همکاران، ۱۳۸۴).

^۱ -Analytic Hierarchy Process (AHP)

^۲ -Index Overlay

شادرف و سلطانی در سال ۱۳۸۵ در کاری که برای تحلیل و بررسی پتانسیل زمین‌لغزش با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی در استان مازندران انجام دادند ابتدا در عملیات میدانی و تصحیح تفسیر عکس‌های هوایی با استفاده از دستگاه سامانه موقعیت یاب جهانی^۱، به تهیه نقشه پراکنش زمین‌لغزش‌ها به عنوان متغیر وابسته اقدام کردند. در نهایت با تلفیق لایه پراکنش زمین‌لغزش، نقشه پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش در (GIS) به انجام رسید (شادرف و سلطانی، ۱۳۸۵).

بابکان و همکارانش در سال ۱۳۸۵ به منظور پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش با استفاده از (GIS) در ناحیه ساحلی دریای خزر، الگوهای احتمال ریاضی وقوع زمین‌لغزش‌ها را در ارزیابی خطر وارد کردند. آن‌ها رابطه آماری تراکم فراوانی وقایع زمین‌لغزه در لایه‌های اطلاعاتی با فناوری سیستم اطلاعات جغرافیایی تلفیق کردند (بابکان و همکاران، ۱۳۸۵).

۳. موقعیت قلمرو مورد تحقیق:

محدوده مورد مطالعه تحقیق حاضر را دهستان شاندیز که بخش اعظم آن منطبق بر حوضه آبریز شاندیز می‌باشد، تشکیل می‌دهد. این دهستان جزء استان خراسان رضوی بوده و از لحاظ آخرين تقسیمات سیاسی^۲ (تا بهمن ۱۳۸۶) واقع در بخش طرقبه از شهرستان مشهد می‌باشد (نقشه ۱). این محدوده در دامنه‌های شمالی ارتفاعات بینالود واقع شده و به لحاظ موقعیت ریاضی در ۱۹°، ۳۶° تا ۳۰° عرض شمالی و در ۵۹° تا ۲۱°، ۲۴° طول شرقی قرار دارد. حداقل ارتفاع محدوده مطالعات در بخش جنوب جغرافیایی آن (بالا درست حوضه) در حدود ۲۸۱۰ متر

۱- Global Position System (GPS)

۲- البته طبق آخرین مصوبات هیات دولت در تاریخ ۴ دی ۱۳۸۶، شهرستان بینالود از ترکیب بخش شاندیز و بخش طرقبه در آینده نزدیک ابلاغ خواهد شد. بر این اساس محدوده کنونی دهستان متشكل از دو دهستان جدید التأسیس به نام‌های شاندیز و ابرده به بخش ارتقا پیدا خواهد کرد. (پایگاه اینترنتی طرقبه آن لاین، بخش اخبار)

کرد و عزیزپور در سال ۱۳۸۴ در فعالیتی که به منظور پهنه‌بندی خطر زمین لغزش با استفاده از (GIS) در استان چهارمحال و بختیاری انجام دادند تلاش کردند تا روش پاچواری و پانت را با متدهای تلقیق کرده و در قالب تکنیک (GIS) مورد استفاده قرار دهند (کرد و عزیزپور، ۱۳۸۴).

شریفی و دریاباری در سال ۱۳۸۴ به منظور پهنه‌بندی خطر زمین لغزش که در حوضه آبخیز چاشم خطیرکوه استان سمنان، از روش نیلسن استفاده کردند. آن‌ها با تغییر محدوده و مقیاس کلاس بندی متغیرها، تلاش کردند تا این روش را با توجه به شرایط محیطی حاکم بر منطقه مورد مطالعه خود متناسب و بهینه‌سازی کنند. لایه‌های اطلاعاتی معیار شامل ۳ لایه اصلی شیب زمین، زمین‌شناسی کواترنر و نهشته‌های لغزشی بودند (شریفی و دریاباری، ۱۳۸۴).

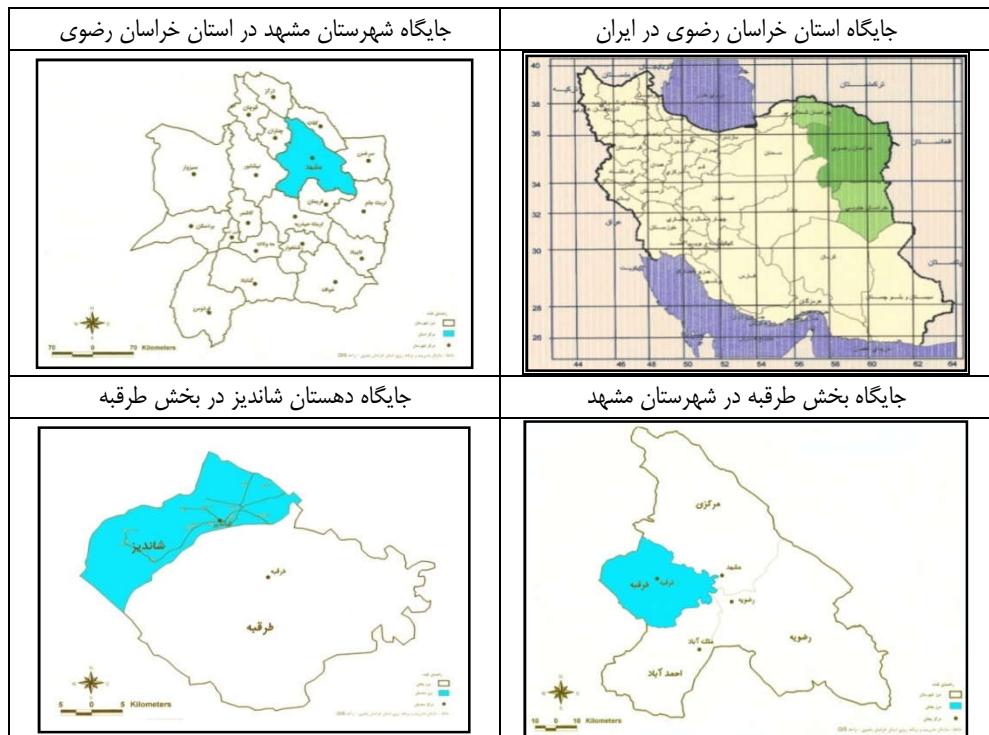
شیرانی و همکاران در سال ۱۳۸۴ به منظور پهنه‌بندی خطر زمین لغزش در پادنای علیای سمیرم، به آزمون مناسبت مدل آماری دو متغیره (BSA) شامل تراکم سطح و ارزش اطلاعاتی و مدل آماری چند متغیره (MRA) شامل رگرسیون خطی و آنالیز ممیزی جهت تلفیق با تکنیک (GIS) پرداختند. ونها یاتَّمدل آماری (MRA) در مقایسه با مدل آماری (BSA) در شناسایی مناطق مستعد زمین لغزش نتایج بهتری را نشان داد (شیرانی و همکاران، ۱۳۸۴).

شمس‌الدینی و همکارانش در سال ۱۳۸۵ در مدل اصلاحی خود برای پیاده‌سازی در منطقه صفوی آباد استان گلستان، تلاش کردند تا اولاً با وارد کردن عامل مهم کاربری اراضی و ثانیاً استفاده از عامل فاصله از عوارض خطی (گسل، راه، رودخانه) به جای طول این عوارض، مدل حائزی-سمیعی را اصلاح کنند (شمس‌الدینی و همکاران، ۱۳۸۵).

شادرف در سال ۱۳۸۵ در بررسی عوامل مؤثر بر زمین لغزش و پهنه‌بندی آن با استفاده از (GIS) که در حوضه آبخیز پلتیان استان مازندران، به انجام رسانید، با تعیین اوزان و ارزش لایه اطلاعاتی هر کدام از متغیرها، نقشه‌های معیار را با نقشه پراکنش زمین لغزش در (GIS) تلفیق کرد تا پهنه‌بندی خطر زمین لغزش به دست آید (شادرف، ۱۳۸۵).

متر و ارتفاع شهر شاندیز در شمال جغرافیایی آن (پایین دست حوضه) در حدود ۱۴۲۰ متر می‌باشد. وسعت دهستان شاندیز که بخش اعظم آن منطبق بر حوضه آبریز شاندیز است، برابر $337/8$ کیلومترمربع است که دارای ۲۲ آبادیو یک نقطه شهری می‌باشد. جمعیت دهستان نیز با احتساب شهر شاندیزبر اساس آخرین سرشماری عمومی نفوس و مسکن در سال ۱۳۸۵ چیزی در حدود ۲۱۸۳۳ نفر بوده که در ۵۸۳۸ خانوار اسکان یافته‌اند. (پایگاه اینترنتی مرکز ملی آمار ایران).

نقشه ۱ : موقعیت قلمرو مورد تحقیق در تقسیمات کشوری

۴. متدولوژی و روش تحقیق:

به منظور ارزیابی از خطر وقوع زمین‌لغزه‌ها در منطقه مورد مطالعه از روش آنالیگان که یک مدل تجربی است استفاده شده است. این مدل برای ارزیابی خطر وقوع زمین‌لغزه‌ها در نواحی کوهستانی از اهمیت زیادی برخوردار بوده و از طریق ۷ گروه متغیر یا شاخص طبق (جدول ۱) ارزیابی خطر وقوع لغزش‌ها انجام می‌گیرد.

جدول ۱- جدول تعیین اهمیت نسبی متغیرهای مؤثر در وقوع زمین‌لغزش

متغیر	وزن اهمیت نسبی
لیتولوژی (تیپ سنگ)	۱
مورفومتری شیب زمین	۲
پدولوژی (تیپ خاک)	۲
کاربری و پوشش زمین	۱

تراز آب زیرزمینی	۱
توبوگرافی (طبقات ارتفاعی)	۱
عمق خاک	۱

قابل ذکر است که استفاده از مدل در منطقه مورد مطالعه طی ۵ مرحله کاری انجام شده است. در مرحله اول کلیه نقشه‌های پایه مانند توبوگرافی، سطوح ارتفاعی، شیب، سازند سطحی، کاربری اراضی و خاک بر اساس آخرین اطلاعات به دست آمده در محیط (Arcview) تهیه و ترسیم گردید. این نقشه‌ها را اصطلاحاً نقشه‌های عامل (Factor Maps) می‌نامند. در مرحله دوم بر اساس نقشه‌های عامل، واحد‌های کاری یا واحد‌های زمین^۱ (Land Units) در محدوده مورد مطالعه تعیین شدند. این واحدها بر اساس هر یک از لایه‌های محیطی تأثیرگذار در وقوع زمین‌لغزش‌ها تفکیک شدند. فاکتور غالب در این تفکیک، پهنه‌های بین منحنی‌های تراز اصلی و نیز زیرواحدات هیدرولوژیک در منطقه بوده‌اند. در طی مرحله سوم بر اساس (جدول ۲) وزن متغیرهای مؤثر در وقوع زمین‌لغزش و کلاس‌بندی آن‌ها، در منطقه انجام شد. با استفاده از تصویر ماهواره‌ای منطقه و تطبیق دهی آن با لایه‌های توبوگرافی و شیب و سازند سطحی، توانستیم رابطه امتیاز هر یک از متغیرها را با شناسایی نوع لیتلولوزی، کاربری زمین، درجه شیب، نوع خاک و وجود یا عدم وجود گسلهای تعیین و سپس آن‌ها را محاسبه می‌کنیم. در مرحله چهارم با محاسبه وزن هر یک از متغیرهای هفت گانه و امتیازگذاری کلاس‌های هر کدام از این متغیرها در منطقه تحت مطالعه، جدول امتیازات نهایی هر یک از واحدهای کاری محاسبه و تعیین شد. این نتایج در (جدول ۳) آورده شده است. نهایتاً در مرحله پنجم با استفاده از درجات یا امتیازات خطر وقوع زمین‌لغزه‌ها، نقشه پهنه‌بندی زمین‌لغزه‌ها از نظر خطر وقوع آن تهیه شد.

^۱- واحدهای ارضی (Land units) جزء کوچکتری از سیستم‌های ارضی (Land systems) می‌باشد که بر اساس تیپ‌های فیزیوگرافیک هر منطقه انتخاب می‌شوند و از نظر ژئومورفولوژی همسان تلقی می‌شوند (مخدوم، ۱۳۸۵، ص ۵۹). در تعریفی دیگر واحد ارضی شامل بخشی از اراضی است که دارای خصوصیات و ویژگی‌های نسبتاً یکسانی بوده و به عنوان واحدهای مدیریتی و تصمیم‌گیری شناخته شوند (ایوبی و جلالیان، ۱۳۸۵، ص ۱۱).

مهم‌ترین ابزارهای مورد استفاده در این تحقیق تصویر ماهواره‌ای لندست (Landsat) از محدوده تصاویر هوایی ۱/۲۰۰۰۰ بلوك شاندیز، نقشه‌های توپوگرافی ۱/۲۵۰۰۰ و ۱/۵۰۰۰ منطقه مورد مطالعه بوده است. همچنین با استفاده از عملیات میدانی در بخش‌های فوقانی، میانی و تحتانی مورد بررسی، کلیه واحدهای کاری با اطلاعات میدانی تطبیق داده شده و آنالیز نتایج در نقشه پنهان‌بندی زمین‌لغزش‌ها به کار گرفته شد.

۵. ارزیابی وقوع خطر زمین‌لغزش در محدوده مورد مطالعه

۱- تشکیل بانک نقشه‌های عامل

در این مرحله به معرفی متغیرهای هفت گانه تأثیرگذار بر وقوع زمین‌لغزش‌های منطقه پرداخته می‌شود:

۱-۱- نقشه لیتوژئی: از مهم‌ترین متغیرهای تأثیرگذار بر وقوع لغزش در هر منطقه‌ای به شمار می‌رود. مشخص است که تیپ سنگ هر منطقه‌ای رابطه مستقیمی با خطر زمین‌لغزه دارد به طوری که سنگ‌های سخت آتشفسانی از قبیل گرانیت و سنگ‌های اولتراپاکیت موجود در محدوده مطالعات هم نسبت به فرسایش و هم نسبت لغزش و خوش مقاومت بالایی خواهند داشت، در مقابل سازنده‌های سست و فرسایش پذیر و هوازده از قبیل شیل، کنگلومرا، سنگ مارن و به ویژه فیلیت خاکستری منطقه موسوم به فیلیت مشهد، خطر لغزش بالایی خواهند داشت.

۱-۲- نقشه تیپ خاک: که از یک سو نمایانگر بافت قشر سطحی زمین و از سوی دیگر بازگوکننده مورفوژئی طبیعی منطقه است. طبق بررسی‌های انجام شده و مطالعه تیپ واریزه‌های سنگی در منطقه، رابطه تنگاتنگ این متغیر با وقوع پدیده زمین‌لغزش استدلال می‌شود.

۱-۳- نقشه شیب زمین: که با توجه به ماهیت ثقلی پدیده‌های حرکت توده‌ای دامنه به ویژه زمین‌لغزش، از اهمیت بالایی برخوردار است. با توجه به مورفومتری شیب دامنه‌های منطقه، شیب‌های پرتگاهی (تا ۶۰ درصد) نیز در جنوب حوضه به ثبت رسیده است.

۴- نقشه کاربری و پوشش زمین: که به نحوی اثرات الگوهای فعالیت و معیشت انسانی (عوامل آنتروپوزنیک) را بر شکل‌گیری لغزش‌های دامنه‌ای منطقه آشکار می‌کند و از این نظر حائز اهمیت است. تخریب درختزارهای اُرس کوهی و بوته‌کنی گیاهان دامنه‌ای به منظور

مصارف غذایی و سوخت و همچنین زهکشی پلکانی باغات دامنه‌ای و تبدیل اراضی مرتعی به زراعت دیمی از مهم‌ترین عوامل تشید خطر زمین لغزش در دامنه‌های حوضه بهشمار می‌روند.

۱-۵- نقشه آب زیرزمینی: که در صورت اشباع‌سازی خاک از آب، خاصیت روانگرایی آن را افزوده و منجر به لغزش خواهد شد. این متغیر در واقع خود متأثر از شرایط لیتوژئیک و اقلیمی منطقه و میزان فشار بهره‌برداری از آن می‌باشد.

۱-۶- نقشه عمق خاک: به نظر می‌رسد از متغیرهای نسبتاً مؤثر در وقوع لغزش در منطقه باشد بهطوری که عمق بیشتر خاک در سطوح سازنده‌های سست خطر وقوع زمین لغزش را تشید می‌کند.

۱-۷- نقشه طبقات ارتقایی: که حاصل تحلیل توپوگرافی محدوده مطالعات است. این متغیر نیز در کنار دیگر عوامل خطر زمین لغزش را افزایش دهد بهطوری که بررسی دیرینه لغزش‌های منطقه نیز تاحدی مؤید این امر است با این حال ارتباط دادن صرف این متغیر با خطر وقوع زمین لغزش، در قضاوت‌های کارشناسی می‌تواند گمراه کننده باشد.

۲- تشکیل واحدهای کاری

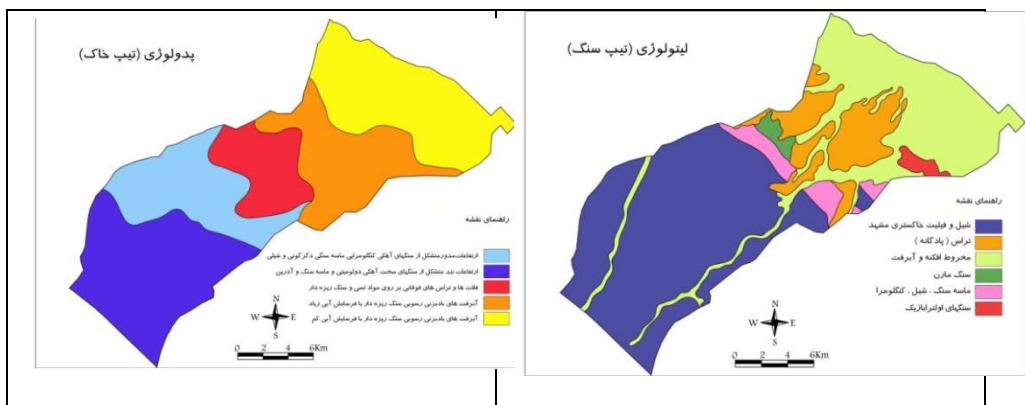
ابتدا بر اساس تحلیل توپوگرافی انجام شده، واحدهای کاری را در منطقه مطالعات تشکیل داده می‌شود. این واحدها بر اساس هر یک از لایه‌های محیطی تأثیرگذار در وقوع زمین لغزش‌ها تفکیک شدند. فاکتور غالب در این تفکیک، پهنه‌های بین منحنی‌های تراز اصلی و نیز زیرواحدهای هیدرولوژیک در منطقه بوده‌اند. بر این اساس، ابتدا خطوط تراز با اختلاف ۲۰۰ متر را از ارتفاع کمتر از ۱۲۰۰ تا بیشتر از ۲۴۰۰ متر مشخص کرده آنگاه با استفاده از عکس ماهواره‌ای محدوده مطالعات، به شناسایی خط الرأس‌های طبیعی و اصلی سایت پرداخته شده است.

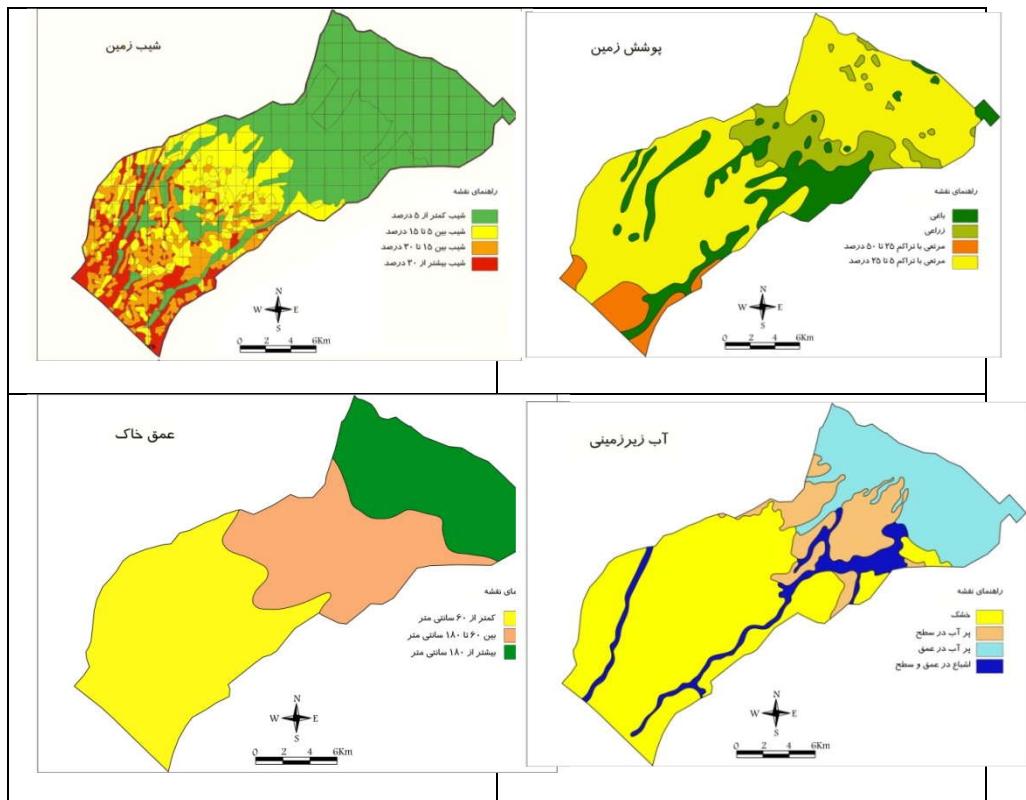
۳- کلاسه‌بندی و امتیاز‌گذاری متغیرهای تأثیرگذار بر وقوع زمین لغزش‌ها

در این مرحله وزن متغیرهای مؤثر در وقوع زمین لغزش و کلاسه‌بندی آن‌ها در منطقه را انجام داده می‌شود.

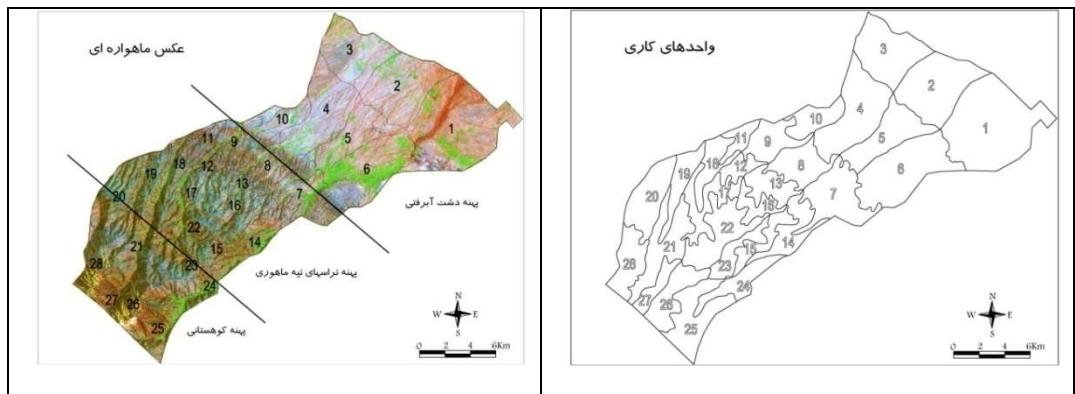
۴- تعیین امتیازات واحدهای کاری

در این مرحله امتیازات نهایی هر یک از واحدهای کاری محاسبه و تعیین می‌شود.

(نقشه ۳): نقشه واحدهای کاری منطقه و مقابله آن با عکس ماهواره‌ای Landsat

جدول ۲: جدول کلاسه‌بندی و امتیازگذاری متغیرهای مؤثر بر زمین لغزش‌های منطقه مطالعات

فاکتور	وزن	پارامتر	امتیاز
آب زیرزمینی	۱	اشیاع در عمق و سطح	۱
		پرآب در عمق	۰.۵
		پرآب در سطح	۰.۸
		خشک	۰
پوشش زمین	۱	زراعی	۰.۶۵
		باغی	۰.۸
		مرتع با تراکم ۵۰ تا ۲۵ درصد	۱
		مرتع با تراکم ۲۵ تا ۵ درصد	۰.۵
شیب	۲	کمتر از ۵ درصد	۰.۲۵
		بین ۵ تا ۱۵ درصد	۰.۵
		بین ۱۵ تا ۳۰ درصد	۱.۲
		بیشتر از ۳۰ درصد	۱.۸
تیپ سنگ	۲	شیل و فیلیت خاکستری	۱.۲
		تراس	۱
		مخروط افکنه و آبرفت	۰.۸
		سنگ مارن	۱.۲
		ماسه سنگ شیل کنگلومرا	۱.۶
تیپ خاک	۲	آبرفت‌های بادیزی رسوی سنگ ریزه‌دار با فرسایش آبی کم	۰.۵
		آبرفت‌های بادیزی رسوی سنگ ریزه‌دار با فرسایش آبی زیاد	۰.۸
		فلات‌ها و تراس‌های فوچانی بر روی مواد لسی و سنگ ریزه‌دار	۱.۴
		ارتفاعات متسلک از سنگ‌های سخت آهکی دولومیتی و ماسه سنگ و آذرین	۰.۲۵
		ارتفاعات متسلک از سنگ‌های آهکی کنگلومرا می ماسه سنگی دگرگونی و شیلی	۱.۶
عمق خاک	۱	بیشتر از ۱۸۰ سانتی‌متر	۰.۶۵
		بین ۱۸۰ تا ۶۰ سانتی‌متر	۰.۵
		کمتر از ۶۰ سانتی‌متر	۰.۲۵
اختلاف ارتفاع	۱	تا ۲۰۰ متر	۰.۲۵
		از ۲۰۰ تا ۴۰۰ متر	۰.۸

بیشتر از ۴۰۰ متر

۱.۲

جدول ۳- جدول امتیازات نهایی واحدهای کاری

امتیاز نهایی	واحد کاری	امتیاز نهایی	واحد کاری
۶.۳۰	۱۵	۵.۰۰	۱
۷.۶۰	۱۶	۵.۰۰	۲
۷.۶۰	۱۷	۵.۰۰	۳
۷.۹۰	۱۸	۶.۳۰	۴
۸.۴۵	۱۹	۶.۳۰	۵
۹.۹۵	۲۰	۶.۲۵	۶
۴.۴۵	۲۱	۷.۲۵	۷
۶.۸۵	۲۲	۸.۲۵	۸
۶.۸۵	۲۳	۸.۲۵	۹
۷.۱۵	۲۴	۵.۹۰	۱۰
۸.۰۵	۲۵	۷.۶۰	۱۱
۷.۱۰	۲۶	۷.۶۰	۱۲
۷.۵۰	۲۷	۷.۶۰	۱۳
۷.۱۰	۲۸	۹.۰۰	۱۴

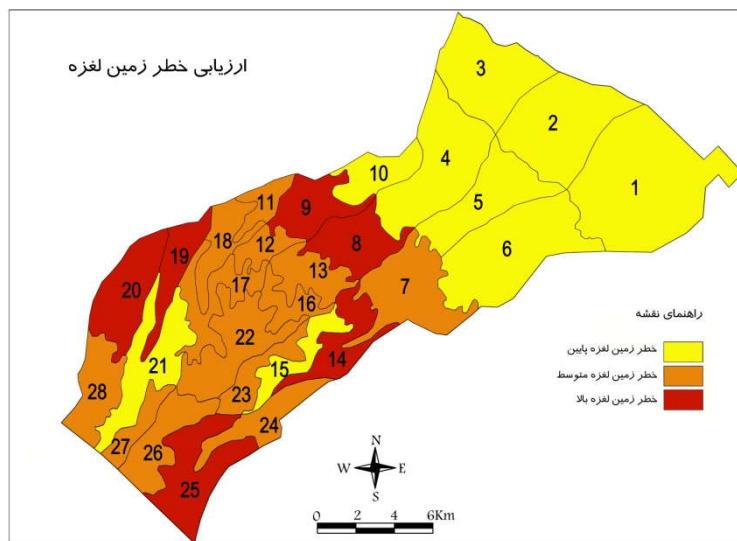
۵- تعیین درجه‌بندی خطر و تهیه نقشه پهنه‌بندی خطر زمین لغزه

در این مرحله ابتدا درجه‌بندی خطر وقوع زمین لغزه‌ها را تعیین نموده و در نهایت بر اساس نتایج ارزش‌گذاری نهایی هر کدام از واحدهای کاری و با در نظر گرفتن درجه‌بندی خطر زمین لغزش، نقشه پهنه‌بندی زمین لغزه‌ها از نظر خطر وقوع آن تهیه می‌شود. (نقشه ۴).

جدول ۴- جدول تعیین درجه‌بندی خطر وقوع زمین لغزش

درجه امتیاز	میزان خطر
$x \leq 6.5$	کم
$6.5 < x < 8$	متوسط
$x \geq 8$	زیاد

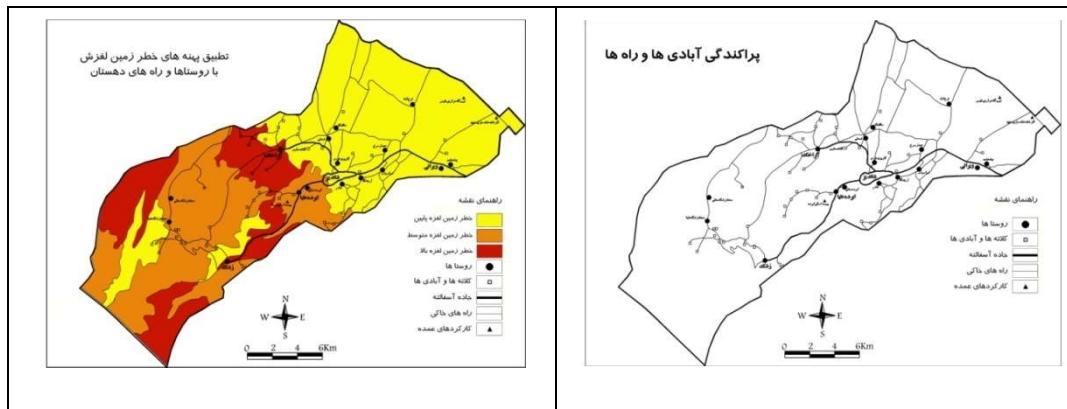
نقشه «۴»: نقشه پهنه‌بندی ارزیابی خطر زمین‌لغزه‌ها به روش آنالیگان

۶. نتیجه‌گیری:

بر اساس نقشه پهنه‌های خطر به دست آمده در نقشه ۴ و تشریح آن ابتدا نقشه پراکندگی آبادی‌ها و راه‌های دهستان در قالب نقشه ۵ ارائه می‌شود. سپس این نقشه با نقشه پهنه‌بندی ارزیابی خطر زمین‌لغزش تطابق داده می‌شود تا احیاناً سکونتگاه‌ها و راه‌های در معرض بروز زمین‌لغزش شناسایی گردند. بنابراین نقشه ۶ تحت عنوان تطبیق پهنه‌های خطر زمین‌لغزش با روستاها و راه‌های دهستان تولید می‌گردد.

(نقشه ۶)	(نقشه ۵)
----------	----------

طبق نقشه ۶ مشخص است که پهنه‌های خطر متوسط و بالای زمین لغزه غالباً در اراضی جنوبی دهستان و در اراضی با شیب زیاد و پرتگاهی واقع شده است از سوی دیگر مشاهده می‌شود که اراضی با خطر پایین زمین لغزه در اراضی با سطوح خاکی کم عمق و لیتوژوئی مقاوم تر واقع شده است. طبق این نقشه ملاحظه می‌شود که شهر شاندیز و روستاهای تابعه مثل ارچنگ و خادر و بهطور کلی اراضی شمالی دهستان شامل روستای ویرانی و آبادی‌های تابعه در اراضی با خطر زمین لغزه پایین قرار دارند. اما از سوی مقابل سه روستای مهم دهستان یعنی روستاهای زشك و گراخک و ابرده علیا با کلاته‌ها و آبادی‌های تابعه خود در پهنه خطر زمین لغزش بالا و متوسط واقع شده‌اند. به همین ترتیب جاده موصلاتی شاندیز به زشك نیز در پهنه‌های خطر متوسط و بالا واقع است بنابراین باستی اقدامات مقتضی برای جلوگیری از حرکات مواد واریزهای در این محور به دلیل خصوصیت توریستی آن و وجود ترافیک سنگین عبوری در آن، انجام گردد.

۷. منابع:

- ۱- احمدی، حسن؛ اسماعلی، اباذر؛ فیض نیا، سادات و شریعت جعفری، محسن (۱۳۸۲) پهنه‌بندی خطر حرکت های توده‌ای با استفاده از دو روش رگرسیون چندمتغیره (MR) و تحلیل سلسله مراتبی (AHP)؛ مطالعه موردی: حوضه آبخیز گرمی چای، مجله منابع طبیعی ایران، جلد ۵۵، شماره ۴.
- ۲- ارومیه‌ای، علی و امین زاده، محمد رضا (۱۳۷۷) ارزیابی خطر زمین لغزش در حوزه آبخیز هلیل‌رود، مجموعه مقالات دومین همایش ملی رانش زمین و راههای مقابله با خطرات آن.
- ۳- افشار، مژگان (۱۳۸۵) بررسی و شناخت پدیده زمین لغزش با تکیه بر برخی از لغزش‌های مهم در استان تهران، مجله سپهر، شماره ۵۹، انتشارات سازمان جغرافیایی وزارت دفاع و پژوهشیانی نیروهای مسلح.

- ۴- امامی، سید نعیم و الهامی، رحمت... (۱۳۸۴)، ارزیابی و اولویت بندی چند روش پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش در زاگرس مرکزی (استان چهارمحال و بختیاری) بیست و چهارمین گردهمایی علوم زمین‌شناسی سازمان زمین‌شناسی کشور.
- ۵- ایوبی، شمس... و جلالیان، احمد (۱۳۸۵) ارزیابی اراضی (کاربری‌های کشاورزی و منابع طبیعی)، مرکز نشر دانشگاه صنعتی اصفهان، چاپ اول
- ۶- باکان، سولماز؛ زارع، مهدی و معماریان، حسین (۱۳۸۵) پهنه‌بندی حساسیت زمین‌لغزش در ناحیه ساحلی دریای خزر با روش احتمالی نسبت فراوانی با استفاده از GIS، مجموعه مقالات سومین همایش سیستم‌های اطلاعات مکانی.
- ۷- بداق جمالی، حداد؛ آسیایی، مهدی؛ صمدی نقاب، سینا؛ جوانمرد، سهیلا (۱۳۸۴) مدیریت ریسک خشکسالی (شناخت و راهکارها) انتشارات سخن‌گستر، چاپ اول.
- ۸- بلادپس، علی - پژوهش در پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش در منطقه ماکو (ماکو تا دشت بازرگان) (۱۳۸۴) مجله پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۵۲.
- ۹- بنت bennett، متیو، آر. matthew.r. و دویل doyle، پیتر peter (۱۳۸۰) زمین‌شناسی زیست محیطی، ترجمه احمد هرمزی، مرکز نشر دانشگاهی تهران، چاپ اول
- ۱۰- بهنیافر، ابوالفضل و قنبرزاده، هادی (۱۳۸۶) اثرات اقتصادی، اجتماعی خشکسالی‌های دهه ۱۳۷۵-۸۵ مناطق روستایی شاندیز در شمال غرب مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی مشهد، معاونت پژوهشی.
- ۱۱- پایگاه اینترنتی مرکز ملی آمار ایران (www.sci.org.ir) نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۸۵ استان خراسان رضوی.
- ۱۲- پایگاه اینترنتی طرقه آن لاین (سایت www.torghabehonline.com) بخش اخبار ۱۱/۳ (۱۳۸۶).
- ۱۳- جلالی، نادر (۱۳۸۱) ارزیابی روش‌های متداول پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش در حوضه آبخیز طالقان، مجموعه مقالات اولین گردهمایی مجریان طرحهای تحقیقاتی زمین‌لغزش - مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری.
- ۱۴- امیرحسین حائری، سید‌حسن‌سمیعی، (۱۳۷۶) (روش‌جدید پهنه‌بندی مناطق‌شیبدار در برابر خطر زمین‌لغزش با تکیه بر رسیهای پهنه‌بندی استان‌مندران، نشریه‌علوم‌میهن، سال‌سیم، شماره ۲۳.
- ۱۵- رضوانی، محمدرضا و صفایی، حداد (۱۳۸۴) گردشگری‌خانه‌های دوم و اثاث‌آبرنواحیر و سوابی : فرستیات‌تهدید (مورد: نواحیر و سوابی‌شمال‌تهران)، مجله پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۵۴.
- ۱۶- زمردیان، محمد جعفر (۱۳۸۴) ژئومورفولوژی ایران؛ جلد دوم؛ دینامیک بیرونی، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
- ۱۷- سازمان جغرافیایی وزارت دفاع، نقشه‌های توپوگرافی ۱/۵۰۰۰۰ چهارگوشه مشهد- نیشابور.
- ۱۸- سازمان نقشه برداری کشور، نقشه‌های توپوگرافی ۱/۲۵۰۰۰ بلوک مشهد.
- ۱۹- سازمان زمین‌شناسی کشور، نقشه زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰۰ برگه طرقه.

- ۲۰- شادفر، صمد و سلطانی، محمدجعفر (۱۳۸۵) تحلیل و بررسی پتانسیل زمین لغزش با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، مجموعه مقالات همايش ژئوماتیک.
- ۲۱- شادفر، صمد (۱۳۸۵) بررسی عوامل مؤثر بر زمین لغزش و پهنه‌بندی آن با استفاده از GIS در حوزه پلیبان، مجموعه مقالات سومین همايش سیستم های اطلاعات مکانی.
- ۲۲- شریفی، رحمان و دریاباری، سیدجمال (۱۳۸۴) روش نیلسن و بهینه سازی آن در پهنه‌بندی خطر زمین لغزش، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره پیاپی ۷۶.
- ۲۳- شمس الدینی، علی؛ محمدیان بهبهانی، علی و عربی، امیر مسعود (۱۳۸۵) اصلاح پهنه‌بندی خطر زمین لغزش در روش حائری- سمیعی با استفاده از عامل کاربری اراضی، مجموعه مقالات همايش ژئوماتیک.
- ۲۴- شیرانی، کورش؛ چاوشی، ستار و غیومیان، جعفر (۱۳۸۴) بررسی و ارزیابی روش‌های پهنه‌بندی خطر زمین لغزش در پادنای علیای سمیرم، گزارش نهایی طرح تحقیقاتی، پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری.
- ۲۵- فرهادی نژاد، طاهر (۱۳۸۲) ارزیابی روش‌های پهنه‌بندی خطر زمین لغزش در حوزه سرخاب، مجموعه مقالات سومین کنفرانس زمین شناسی مهندسی و محیط زیست ایران؛ دانشگاه بولی سینای همدان.
- ۲۶- فیض نیا، سادات؛ احمدی، حسن و حسن زاده نفوتی، محمد (۱۳۸۰) پهنه‌بندی خطر زمین لغزش حوضه آبخیز شلمانزود در استان گیلان، مجله منابع طبیعی ایران، جلد ۵۴، شماره ۳.
- ۲۷- فیضنیا، سادات؛ کلارستاقی، عطا...؛ احمدی، حسنوصایی، مهرداد (۱۳۸۳) بررسی‌علام‌موثر در وقوع مین لغزش‌ها پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش (مطالعه‌موردی: حوزه آبخیز شیرین‌رود- سدجن) مجله‌منابع طبیعی‌ایران، جلد ۵۷، شماره ۱.
- ۲۸- قنبرزاده، هادی و بهنیافر، ابوالفضل (۱۳۸۶) مخاطرات ژئومورفیک در دامنه‌های جنوبی بینالود با تأکید بر زمین لغزش و سیلاب؛ جلد اول، دانشگاه آزاد اسلامی مشهد.
- ۲۹- کرد، فاطمه و عزیزپور، فرهاد (۱۳۸۴) کاربرد سیستم اطلاعات جغرافیایی در پهنه‌بندی خطر زمین لغزش (مورد: استان چهارمحال و بختیاری)، مجموعه مقالات همايش سیستم اطلاعات مکانی.
- ۳۰- کرمی، فریبا و بیاتی خطیبی، مریم (۱۳۸۵) شناسایی و پهنه‌بندی نواحی مستعد زمین لغزش در حوضه آبریز اوجان چای (با استفاده از روش‌های آماری و سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی)، مجموعه مقالات دومین کنفرانس مدیریت جامع بحران.
- ۳۱- کورکی نژاد، مسعود؛ اونق، مجید و سپهری، عادل (۱۳۸۴) مقایسه کارآیی دو مدل پهنه‌بندی خطر زمین لغزش (حائری- سمیعی و مورا- وارسون) در آبخیز سیاه روبارگرگان، فصلنامه علوم کشاورزی و منابع طبیعی، سال ۱۲، شماره ۳ (شماره پیاپی ۴۷).
- ۳۲- عارف زاده، محمدامین (۱۳۸۵) مدل تطبیق سازی نخست شهر و شاخص چهارشهر در تقسیمات استان خراسان، مجله علوم جغرافیایی، شماره ۱، دانشگاه آزاد اسلامی مشهد.
- ۳۳- مخدوم، مجید (۱۳۸۵) شالوده آمایش سرزمین، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ هفتم.
- ۳۴- Alcantera, Ayala (۲۰۰۴) Geomorphology, natural hazard vulnerability and prevention of natural disaster in developing countries.

- ۳۵- Campbell, R. (۲۰۰۶) Soil Slips, Debris flows and Rain storm in the sanata monica mountains and vicinity southern California.
- ۳۶- Nagarajan, R., A. Roy, R. Vindokumar, A. Mukherjee, & M.V. Khire. (۲۰۰۰) Landslide hazard susceptibility mapping based on terrain and climate factors for tropchical monsoon regions. Bull Eng Geol Env
- ۳۷- Neaupane, K.M. , Piantanakulchai, M. (۲۰۰۶) Analytic network process model for landslide hazard zonation. Engineering Geology Magazine, No.^{۸۰}
- ۳۸- Suzen, M.I. and Doyuran, V. (۲۰۰۴) Data driven bivariate landslide susceptibility assessment using geographical information system: a method and application to Asarsuyu catchment, Turkey, Engineering Geology Magazine, No.^{۷۱}
- ۳۹- Thiery, Y. , Malet, J.-P. , Sterlacchini, S. , Puissant, A. , Maquaire, O. (۲۰۰۷) Landslide susceptibility assessment by bivariate methods at large scales: Application to a complex mountainous environment. Geomorphology magazine xx (in the print).